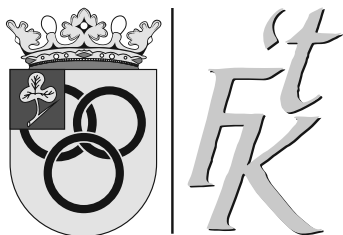


KerspelStokkies

**Uitgave Nr. 6
September 2005**

HISTORISCHE VERENIGING



't Fledder Kerspel

Boschoord

Doldersum

Frederiksoord

Nijensleek

Vledder

Vledderveen

Wilhelminaoord



Kerspelstokkies

Colofon

uitgave van de historische vereniging

't Fledder Kerspel

De vereniging is opgericht bij notariële akte op 25 februari 2003 en heeft tot doel:

- a. het bewaren, beschermen, verzamelen van kennis en goederen betreffende het culturele en historische erfgoed binnen het grondgebied van de voormalige gemeente Vledder en
- b. het bevorderen en uitdragen van de belangstelling voor en kennis van het culturele en historische erfgoed.

het bestuur:

J.J. Mensink (voorzitter);
R.J. van der Veen (secretaris);
A.K. Bovenkamp (penningmeester);
A. Jager (lid);
M. Mol-Bosma (lid).

de redactiecommissie:

J.L.M. Kits Nieuwenkamp (eindredacteur),
B. Dragtsma, P.D. de Geus, F. Verbaan
De redactiecommissie stelt zich ten doel om ten minste drie maal per jaar het tijdschrift 'Kerspelstokkies' uit te brengen.

de opmaak:

Oopke Nieland.

de websitecommissie:

G. Kok, K. Eleveld, K. Ellen, R. Kijl.
website: www.fledderkerspel.nl
emailadres: info@fledderkerspel.nl

Het secretariaatsadres is:

Wierplas 11
8381 CD VLEDDER

Banknummer: 365854964

Inhoudsopgave

Van de voorzitter... 2

Van de redactie 3

De geschiedenis van de Floralia
te Frederiksoord 4

Van de voorzitter..

We kunnen weer terugkijken op een geslaagde Algemene ledenvergadering die op 26 mei werd gehouden. Ondanks het mooie weer waren er toch een vijftigtal leden aanwezig. Na het huishoudelijke deel gaf de heer Albert Haar een uiteenzetting over de Drentse stookhokken. Uiteraard met beeldmateriaal. Het beloofde boek over de stookhokken komt in september uit en niet in juni, zoals oorspronkelijk de planning was.

Verder is er meegedeeld dat tussen oktober en mei elke eerste dinsdag van de maand ons onderkomen in De Tippe van 10.00 tot 12.00 uur geopend is voor leden. Kom eens langs en zie eens wat we allemaal al hebben! Mientje en Bertus zullen u graag ontvangen.

Door enkele programmeerproblemen heeft het langer geduurd dan gepland, maar vanaf nu staan de oude nummers ook op onze site: www.fledderkerspel.nl.

Tot slot meld ik nog maar eens dat de najaarslezing is vastgesteld op 17 november aanstaande. Reserveer vast deze datum in uw agenda!

de voorzitter

J.J. Mensink.



Kerspelstokkies *Van de redactie*



Nummer 5 van Kerspelstokkies, verschenen begin april 2005, was geheel gewijd aan gebeurtenissen in en direct na de Tweede Wereldoorlog. De bevrijding van Vledder en omstreken vond immers 60 jaar geleden, op 12 april 1945, plaats. Nummer 5 was dus in feite een speciale uitgave, een 'special'.

Thans ligt voor u ook weer een special, ditmaal geheel toegespitst op de geschiedenis van de Floralia te Frederiksoord. Deze geschiedenis is in twee perioden in te delen.

De beginperiode van de Floralia kenmerkte zich voornamelijk door het tentoonstellen van gekweekte planten in de tuin van de Tuinbouwschool. Toen al was de Floralia een feestdag voor de wijde omgeving.

Omstreeks 1960 ging de Floralia een nieuwe fase in. Voor het eerst reden er versierde fietsen en automobielen in optocht door de omgeving, die daarna tentoongesteld werden. En daarmee was het hedendaagse corso geboren.

Naast de totstandkoming van het corso wordt onder andere ook ingegaan op de organisatie van het corso, het bouwen van corsowagens, de financiële zorgen, het Flodderfeest en de oprichting van de stichting "Floralia Frederiksoord en omstreken".

Vanwege het speciale karakter van dit nummer zult u de gebruikelijke groepsfoto over twee bladzijden in het midden moeten missen. Hetzelfde geldt voor de vaste rubriek 'Van lanen, straten en wegen...!'

De geschiedenis van de Floralia te Frederiksoord

De eerste honderd jaar

'Door het kweken van bloemen en andere sierplanten volksontwikkeling bevorderen en de liefde voor sierplanten opwekken.'

Dat was de nobele doelstelling die enkele heren in 1890 formuleerden als uitgangspunt van een nieuw op te richten Floraliavereniging. Het was de heer A.C. Ide, de eerste directeur van de Frederiksoordse tuinbouwschool, die de bijeenkomst had uitgeschreven. In vrijwel kalligrafieschrift werd de doelstelling van de nieuwe vereniging op papier vastgelegd. De vereniging werd officieel op 24 februari 1890 opgericht.



Ook werd afgesproken hoe de vereniging zou proberen de doelstelling waar te maken. '...Door het kosteloos uitreiken van stekjes en zaden, of, wanneer het ongewortelde plantjes zijn, tegen vergoeding van de potten waarin zij worden uitgereikt...'.

De vereniging ging bestaan uit werkende leden (kwekers), betalende leden (f 1,- per jaar) en begunstigers (tenminste f 2,50 per jaar). De werkende leden, die dus geen financiële bijdrage leverden, hadden geen stemrecht. Wel hadden zij het voorrecht om voor bekroning in aanmerking te komen. Betalende leden en begunstigers konden hun gekweekte producten slechts 'ter opluistering' inzenden.

In het eerste jaar meldden zich 140 werkende leden, 46 betalende leden en 8 begunstigers. Van de laatsten waren de Maatschappij van Weldadigheid (voor f 20,-) en de Commissaris der Koningin Graaf van Limburg Stirum (voor f 10,-) wel de grootste geldschietters.

De eerste floralia-tentoonstelling in augustus 1890 trok landelijke belang-stelling. In 'Sempervirens', het blad van de Hortus Botanicus van de Rijksuniversiteit Leiden, stond het volgende verslag van het bloemenfestijn te Frederiksoord:

29 Augustus 1890.

Floralia-Vereeniging te Frederiksoord.

Zondag den 17n dezer had de eerste Floralia-Tentoonstelling te Frederiksoord plaats. 't Was een recht landelijk feest, dat boven verwachting is geslaagd. Alles werkte mee; de talrijke inlevering van voor het meerendeel zeer goed gekweekte planten, het heerlijk zonnetje en ten slotte een overgroot bezoek. Dat zulk eene vereeniging zelfs te Frederiksoord levensvatbaarheid bezit heeft deze tentoonstelling meer dan bewezen.

De Floralia-Vereeniging te Frederiksoord stelt zich echter niet alleen ten doel het kweken van potplanten bij minder goeden aan te moedigen, maar ook om te zorgen dat de onmiddellijke omgeving der woonhuizen door een net bloementuintje wordt opgevroolijkt. In 't voorjaar werden daarvoor verschillende zaden van eenjarige sierplanten uitgedeeld. Bij de beoordeling lette men niet alleen op de goede ontwikkeling van de uit het zaad voortgekomen planten, maar tevens en vooral op de indeeling van den tuin en de zorg, die er blijkbaar het geheele jaar door aan was besteed.

De ondervinding van dit jaar nu heeft bewezen dat dit uitstekend werkt. Velen, die een plekje voor huis beschikbaar hadden, dat er tot dusverre onoogelijk uitzag, besloten er eens een kleinen aanleg van te maken.

Vaste planten werden aan goede bekenden gevraagd evenals kleine sierheesters, in één woord, velen deden moeite om behalve uit het zaad, hetgeen ze gratis van de vereeniging Floralia verkregen, ook nog andere planten te bekomen. Het beoogde doel bleef dus niet uit; doorwandelt men thans de Koloniën der Maatschappij van Weldadigheid, dan vindt men tal van huisjes voorzien van niet onaardige bloementuintjes.

Voor zoover me bekend is, nam tot dusverre noch geene andere Floralia-Vereeniging dit in haar programma op. Navolgenswaardig kan het zeker genoemd worden.

S. BLEEKER

Een gedeelte uit het verslag van de toenmalige secretaris van de Floralia de heer S. Pol luidt:

'... deze dag is een ware feestdag geworden voor de bewoners van de koloniën van Weldadigheid en omgelegen plaatsen. Het getal der bezoekers beliep enige honderden. De penningmeester de heer Meyer Drees toonde zich tevreden met het batig saldo van f 46,76 een som die goeden moed geeft voor de toekomst.'

Floraliadag

Steeds in de tweede helft van de maand augustus werd de tentoonstelling van gekweekte planten gehouden in de tuin van de Tuinbouwschool. Dit evenement werd opgeluisterd met beschaafde muziek. 's Avonds werd de school feestelijk geïllumineerd en de dag werd besloten met een prachtig vuurwerk. Op dezelfde dag was er in de overtuin (zoals de tuin van het logement werd genoemd) een feesttent en een kermis. Dit geheel werd verzorgd door de kastelein, die van zijn verdiensten een bijdrage afstond aan de Floralia.

Zo groeide de Floraliadag uit tot een feestdag voor de wijde omgeving. Hoogtepunt van de dag was volgens de notulen altijd de prijsuitreiking en de toespraak door de voorzitter aan het einde van de middag. Er werd dan ademloos geluisterd. De geldprijzen varieerden van één tot vier gulden.

Uit oude verhalen weten we hoe vele honderden potplanten langs de wandelpaden opgesteld stonden en welk een moeite men er voor over had om die planten daar te krijgen. Bekend is het geval van een man die een door zijn vrouw opgekweekte plant over een afstand van ettelijke kilometers per kruiwagen naar de schooltuin bracht, om daarna dezelfde reis nog eens te maken met een tweede exemplaar.

Aan activiteiten om de Floraliadag heen werd in die jaren ook ruim aandacht besteed. Een ooggetuige maakte melding van tenten met gemakkelikheden welke stonden opgesteld

langs de, nog niet verharde, weg naar Wapserveen, welke de gehele weg in beslag namen. De kramen werden zelfs opgesteld op de erven van de omwonenden. De kermis, in feite een grote jaarmarkt, vormde, met de tentoonstelling van de ingezonden potplanten echter het hoogtepunt van het feest.

In de eerste 70 jaar van het bestaan van de Floraliavereniging is het feest eigenlijk altijd op deze manier gehouden en veranderde er niet zo veel. Wel wordt in het jaarverslag van 1898 voor het eerst gesproken over een gehouden bloemencorso van versierde fietsen, een evenement dat daarna in de verslagen van latere jaren opnieuw opduikt.

In 1909 werd een optocht van versierde ossenwagens gehouden. In de beide wereldoorlogen werd er geen feest gehouden, alleen de tentoonstellingen gingen door. Het 25- en het 50-jarig bestaan van de Floralia werden niet gevierd, daar die feiten telkens in één van die oorlogen vielen.



De geboorte van het Floralia-corso

In de vijftiger jaren van de vorige eeuw ontstonden de eerste voorzichtige plannen voor een heus bloemencorso, maar men durfde nog niet echt. Het bestuur ging zich wat oriënteren bij andere corso's. Een corso leek toch wel nodig te zijn om Floralia op een hoger plan te tillen.

Op 9 april 1958 werd er een buitengewone ledenvergadering gehouden in 'Ons Dorpshuis' in Wilhelminaord om het plan toe te lichten om een bloemencorso in Frederiksoord te houden. Het bestuur was naar Eelde en Lippenhuizen geweest om inlichtingen te verzamelen. In 1958 gaat een bus met 55 enthousiaste mensen naar het corso in Lippenhuizen kijken. Het bestuur hield op drie plaatsen in de gemeente een voorlichtingsavond over corsowagenbouw, maar de opkomst was niet groot, zodat het bestuur besloot het corso niet door te laten gaan. Het bestuur gaf echter niet op en op 14 september 1958, Florialiadag, had zij zelf een praalwagen gemaakt en toonde die aan het publiek in de voortuin van de Tuinbouwschool. Dat trok veel bekijks. Men ging de boer op met films en dia's van Eelde en Lippenhuizen. De plaatselijke verenigingen en de middenstand werden gepolst. Ook voor de recreatieve ontwikkeling van de gemeente Vledder leek een corso zinvol. De toenmalige burgemeester van Vledder, de heer E.J. de Jonge, werd een belangrijke promotor van het corso.

In 1959 probeerde men het eerst met een optocht van versierde fietsen van schoolkinderen en één 'praalwagen' die vervolgens op het terrein van de tuinbouwschool werden tentoongesteld. Het werd een groot succes. Ieder vond het prachtig maar toch durfde men blijkbaar de sprong van de fiets naar de praalwagens nog niet aan. Daarom kwam er in 1960 weer een corso van versierde fietsen, waarin, ook weer als voorbeeld bedoeld, een met bloemmotieven versierde personenauto meereed. Dit voorbeeld sloeg aan. In 1961 waagden twaalf autobezitters de stap en ging Floralia een nieuwe fase in. We lezen in het jaarverslag van 1961 '... Op zaterdag 2 september werd het autocorso gehouden met 14 deelnemers. Daarvan waren negen de avond tevoren bijeen in de grote schuur van de heer Ten Bosch om

tezamen, en met steun van de heer Meijer hun auto te versieren...' Het Corso Frederiksoord was geboren! Er waren $\pm$ 6.000 bloemen verwerkt op de auto's en er reden 52 kinderen met hun versierde fietsen in de stoet mee.

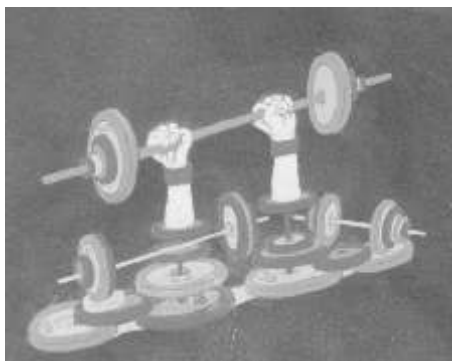
Het volgende jaar (1962) trad het bestuur in contact met de VVV's van omliggende gemeenten om te zien of die ook mee wilden doen aan het corso. Uiteindelijk deden Diever en Havelte mee met elk één praalwagen. In totaal kwamen er 11 praalwagens en 12 versierde auto's gereed. De deelnemende wagens kregen elk f 50,- startgeld. De wagens waren voor het grootste gedeelte op vrijdagavond versierd in de grote tent op het middenterrein van Hotel Wolters (opm. red: het latere Hotel Frederiksoord), '... waar in grote eendracht en in de beste stemming hard gewerkt werd aan de opbouw...'. Op zondagmiddag reed het bloemencorso van versierde fietsen van de kleuterschool naar de tuinbouwschool.

Rondrit

Het Floralia-bestuur wilde graag een rondrit langs de openbare weg hebben, maar de afsluiting stuitte op problemen. Ook de plaats van de kermis en de feesttent kwamen voor verandering in aanmerking. In 1963 reed het corso voor het eerst op de weg, 11 praalwagens en drie luxe auto's. Een korte route kon gerealiseerd worden door de praalwagens over de Molenlaan en dwars over de tuin te laten rijden. Voor het eerst werden er ook voor het corso prijzen toegekend.

Ontwerper

In 1964 werd een echte ontwerper, Frans van der Veen uit Havelte aangetrokken en reed het corso voor het eerst onder een motto. Het motto was 'Muziek als bloemen op uw pad'. Er werden 200.000 bloemen verwerkt. Het corso van 1964 was model voor alle volgende corso's. Men kreeg steeds meer ervaring en meer plezier in het corsogebeuren. De route werd groter, er werden steeds meer bloemen gebruikt en er kwamen meer muziekkorpsen tijdens het corso.



*Dat het ontwerp
niet altijd strak wordt gevolgd,
blijkt wel uit deze foto's.*



Naarmate het met de financiën beter ging, kon ook het startgeld steeds verhoogd worden. Vanaf 1969 werden er technische bouwtekeningen gemaakt door de heer Kijl. Vanaf 1990 zijn de bouwers al zo bedreven geworden dat bouwtekeningen niet meer nodig zijn.

Voor de tuinkeuringen bleek steeds minder belangstelling te bestaan. In 1973 werd besloten alleen nog die tuinen te keuren van leden die zich hiervoor opgaven. In 1976 werd deze activiteit wegens geringe belangstelling helemaal afgeschaft.

Publiciteit

Alle jaren werd er zwaar gepiekerd over wat er gedaan kon worden om meer publiek te trekken. Zo werden de activiteiten steeds meer uitgebreid. Er werd zelfs een reclamevliegtuig ingezet. Ook werd er gebruik gemaakt van een geluidswagen die in de verschillende omliggende gemeenten het bloemencorso aankondigde. Daarvoor waren wel vergunningen nodig. En dan blijken er grote verschillen te bestaan in de gemeentelijke legeskosten. Is de gemeente Steenwijk in 1970 met f 0,75 legeskosten de goedkoopste, de gemeenten Smilde, Oldemarkt, Havelte en Ooststellingwerf volgen met f 1,-. De gemeente Weststellingwerf rekent een bedrag van f 1,50 terwijl de gemeente Diever de kroon spant met het formidabele bedrag van f 5,- aan legeskosten.

Voor het eerst in 1978 wordt een bloemenprinses verkozen die langs de route bloementjes loopt uit te delen en daarbij geassisteerd wordt door een aantal leerlingen van de basisscholen.

Nieuw in 1979 is ook dat de corsowagens op zaterdag na het corso nog tot 19.00 uur te bezichtigen zijn op het terrein van de tuinbouwschool. De tuin en de kas zijn dan ook opengesteld evenals dat reeds jaren op zondag het geval is.

Als jubileumattractie rijden er tijdens het 20e corso, tevens 90-jarig bestaan van de Floraliavereniging in 1980, 14 Oldtimers mee in het corso, afkomstig van de Oldtimerclub De Hondsrug uit Emmen.



De gestileerde dahlia, ontworpen door Lia van Rossum, is het beeldmerk van de Floraliavereniging geworden.

Vlag

Jaren geleden was het een traditie dat de voorzitter van de Floraliavereniging het corso opende door het hijsen van een speciale corsovlag. Deze traditie is blijkbaar in onbruik geraakt, want in 1982 vond het bestuur dat het oude vlaggebruik weer in ere hersteld zou moeten worden. De originele vlag was echter niet meer te vinden, zodat besloten werd een nieuwe vlag te laten maken. Lia van Rossum uit Vledder maakte het nieuwe ontwerp in de corsokleuren: een groen veld met daarop een blauwe gestileerde dahliabloem. Zaterdagmiddag 12 september 1982 hees de heer Van der Leer, secretaris van de Floraliavereniging, om 14.30 uur de nieuwe corsovlag.

Bij het vroegere, eind zestiger jaren overleden bestuurslid Mos, wagenmaker in Nijensleek, zijn in 1983 op zolder diverse artikelen van Floralia gevonden, o.a. de vlag waar zo naarstig naar is gezocht. Als klapstuk is ook een vaandel met bewerkte draagstok gevonden, waarschijnlijk uit de jaren '20-'30. In het vaandel zit een gat dat de muizen er in hebben geknaagd, maar dat zou gerestaureerd kunnen worden. Mits de kosten niet te hoog worden, zal de Maatschappij van Weldadig-

heid in principe voor herstel zorgen. Deze kosten blijken mee te vallen, want in het verslag uit 1984 lezen we dat het vaandel in orde is gemaakt en mogelijk een plaatsje zal krijgen in de Tuinbouwschool, bij het oudheidkundige overzicht.

Corsobloemen

In 1963 ging het slecht met de dahliakweek en moest er gekocht worden. Met Lippenhuizen was er in de eerste jaren een goed zakelijk contact. Beide plaatsen ruilden de bloemen met elkaar.

Alle dahliaknollen en stekken voor het corso van 1967 en 1968 zijn gepoot op een stuk land gelegen ten zuidoosten van de woning van de heer Augustijn aan de Vledderweg. Dit land kan de Vereniging Floralia tot nadere opzegging van de Maatschappij van Weldadigheid

gebruiken

Dahliavelden, waar wel veel om te doen is geweest, maar te weinig aan gedaan werd.



De groepen zorgen zelf voor het schoonhouden van de dahlia's. Overal zijn bordjes bij gezet met de namen van de groepen. Dat het telen van dahlia's bewerkelijk is, blijkt wel uit de oproep van het bestuur aan alle corsoleiders

die zij per brief ontvingen. Uit de brief van 13 april 1971: 'Zaterdagmorgen 17 april 1971 moeten de dahliaknollen uit de kuilen worden gehaald. Ze worden daarna gescheurd. Van elke groep worden vier personen verwacht. We beginnen om 08.30 uur'. Uit de brief van 3 mei 1971: 'Zaterdag 8 mei 1971 moeten de dahlia's gepoot worden. We beginnen om acht uur. Van elke groep verwachten we 5 personen op het dahliaveld'. En uit de brief van 9 oktober 1971: 'Zaterdagmorgen, 16 oktober 1971 moeten alle dahliaknollen uit de grond worden gehaald. Beginnen om acht uur. Van elke groep worden 5 personen op het dahliaveld verwacht'.

Het kweken in eigen omgeving was nooit echt een succes. De grond bleek eigenlijk niet geschikt, het weer was niet altijd optimaal en de opslag van de knollen was een groot probleem. Maar ook de hulp van de leden bij de verzorging liet nogal te wensen over. Op 29 oktober 1973 schrijft het Floraliabestuur een dringende oproep aan de corsogroepen en bestuursleden.

Om dan uw wensen tegemoet te komen, heeft het bestuur de mogelijkheid geboden om dit jaar op meerdere tijdstippen de helpende hand te bieden bij het rooien en inkuilen van de dahlia's. Dit is een grote teleurstelling geworden, met als gevolg dat we nog lang niet door de werkzaamheden heen zijn. Om u een beeld te geven, hieronder een opsomming van hen die er waren:

Woensdagmiddag 17 en 24 oktober: 8 personen; Zaterdagochtend 27 oktober: 15 personen. U zult begrijpen dat het zo niet kan. Het is daarom dan ook beslist noodzakelijk dat alle groepen en zeker zij die nog schitterden door afwezigheid op zaterdagochtend 3 november 1973 om 08.30 uur aanwezig zijn om te helpen de laatste hand te leggen. Verzamelen op het veld achter W. Biertje, schop en/of vork meenemen'.

Dahliaverbouw afgestoten

In 1975 is de eigen dahliaverbouw volledig afgestoten. Blijkbaar gaat de teelt toch gewoon door, want in 1987 wordt in een bestuursvergadering gemeld dat 'er iets mis is gegaan met de dahlia's. Dus dat jaar worden 400.000 dahlia's elders gekocht. Tevens volgt in 1987 opnieuw het besluit om dahlia's niet meer zelf te kweken, omdat zelf kweken van dahlia's te ingewikkeld en te arbeidsintensief is (veel vrijwilligers nodig), hoge investeringen vergt en de knollen moeilijk te bewaren zijn. In 1989 ging er een bedrag van f 17.000 in de aankoop van bloemen zitten.

Experiment

In 1990 begint de Floralia met een experiment om te bekijken of men voortaan een deel van de bloementeelt in eigen streek kan verdienen, zodat het geld ten goede kan komen aan de overige opbouw van de corsowagens. Vroeger verbouwde men zelf ook al eens dahlia's maar dat was, zoals we zagen, geen succes. Er is in het Sterrebos een perceel grond gehuurd dat eerder door de tuinbouwschool is gebruikt. Dit perceel, groot 40 are, is voorzien van alle mogelijke voor de teelt belangrijke faciliteiten, degelijke afrastering, beregeningsinstallatie, enz. en niet op de laatste plaats een bijzonder gunstige pachtprijs. E.e.a. wordt begeleid door een projectleider van de Floraliastichting, met daarnaast een hulpkracht, plaatsvervangend waarnemer. Een stekje kost 16 cent. Nadat de dahlia is opgekweekt en de bloemen geoogst, kan de knol worden verkocht voor 35 cent. Het jaar daarna worden



gewoon weer nieuwe stekjes gekocht, zodat het opslagprobleem van de knollen is verdwenen. Als het experiment biologisch en financieel een succes blijft, zal de oppervlakte aanzienlijk worden uitgebreid. Als de deelnemers arbeid verrichten, wordt voor ieder uur f 7,50 uitbetaald. En is die deelnemer tevens lid van een groep, dan wordt nog eens f 2,50

per uur uitbetaald. De Bloemencommissie heeft 1000 knollen uitgezet. Er zijn in totaal 21 soorten uitgezet, waarvan zes soorten van voldoende aantal. In mei 1991 zitten er 70.000 stekken in de grond, en er volgen er nog 15.000. Het aantal uren dat in de dahliaverbouw wordt gestoken, valt echter tegen en zou sneller kunnen. Op maandag 5 augustus is de eerste pluk voor het corso Lemelerveld. Ook is men naar Zundert geweest en men heeft goede contacten opgedaan. Van de aangekochte stekken is 10% uitval en zijn er nog 60.000 over. In een gedeelte van de kweek is echter veel last van emelten. In november wordt gerapporteerd dat de knollen afgeleverd zijn in Bennebroek. Het sorteren bleek een groot probleem te zijn. Veel knollen is rommel. De verbouw in Frederiksoord blijkt een moeilijk verhaal. De bestuursleden adviseren niet positief over voortzetting van de proef en uiteindelijk wordt in overleg met de groepen besloten dat eigen teelt niet kan, ondanks een andere mening van Sint Jansklooster. Zelfbouw heeft veel te veel kosten.

De pluk

Op donderdagmorgen vroeg vertrekt er ieder jaar een auto vol bestuursleden naar het westen om daar (en vaak in de stromende regen) van 08.00 - 16.00 uur dahlia's te plukken. Zij plukken dan niet alle bloemen voor het corso hier, maar dragen daar wel hun dahliaatje toe bij. Zo ook in 1980: 425.000 bloemen. Werd in 1981 f 0,035 per bloem betaald, in 1982 waren ze f 0,04, omdat de dahlialeverancier zelf weer erg veel moest bijkopen, o.a. uit Zundert.

In 1990 kwamen de bollen grotendeels uit de bollenstreek en Sint Jansklooster. De benodigde hoeveelheid dahlia's voor 1990 wordt geschat op 400.000 à 500.000 stuks.

De opbouw van een corsowagen



Het maken van een corsowagen is een echt gemeenschapsgebeuren, waarbij een groot deel van de bevolking betrokken is. Ieder jaar wordt er een motto gekozen waarnaar de ontwerpen van de wagens en de mozaïeken worden gemaakt. Reeds in februari/maart worden door de diverse corsogroepen de ontwerpen uitgezocht, waarna met de opbouw van de constructie, bestaande uit stalen buizen, hoekijzer, bouwstaal of hout, kan worden begonnen. Op dit geraamte wordt dan in de laatste weken voor het corso stro, hooi of tempex bevestigd, waarin de bloemen met krammetjes worden vastgezet.

Op de vrijdagmiddag vóór het corso worden alle wagens in de grote feesttent gereden waar dan met het opprikken van de bloemen wordt begonnen. Hiervoor worden dahliabloemen gebruikt die in het westen van ons land worden gekocht; alleen in de toeven op de wagens en de auto's worden ook

andere bloemen verwerkt. Per wagen moeten zo'n 30 à 40.000 bloemen, één voor één worden vastgezet, een happening die meestal tot ver in de kleine uurtjes van de zaterdagmorgen doorgaat.

In 1990 wordt wegens het 90-jarig bestaan met een krentewegge een feestelijk tintje gegeven aan het uitzoeken van de ontwerpen. De burgemeester snijdt deze aan. Voor iedere groep is gezorgd voor een kleine krentewegge met een pakje roomboter, om onderling te nuttigen.



...en het resultaat. ***Beperkte afmetingen***

De corsowagens zijn niet zo kolossaal van afmeting zoals dat in andere plaatsen vaak te zien is. Men is bij het corso in Frederiksoord gebonden aan het parcours dat voor het corso wordt gebruikt. Door de bomen langs de wegen en de bochten die gemaakt moeten worden, kunnen de wagens niet groter gemaakt worden dan 7 meter lang, 2,5 meter breed en 4,5 meter hoog. Daarom heeft het Frederiksoordse corso zich geworpen op de details en de goede afwerking. Kortom, hier is te zien waar een kleine gemeenschap groot in kan zijn.

Corsogroep

Een corsogroep wordt gevormd door een bepaalde buurt, een vereniging, een school, of



gewoon een groep mensen die het gezellig vinden samen een wagen te maken. Het bijzondere van het Bloemencorso Frederiksoord is dat vrijwel alle medewerkers amateurs zijn, mensen die in het dagelijks leven niets met bloemen van doen hebben.

Voorlopige exploitatie corso

De exploitatiebegroting 1982 (een topjaar) zag er als volgt uit:

1. Entreegelden	f. 53.936,10
2. Verpachtingen	- 5.000,00
3. Ledengelden	- 2.317,50
4. Advertenties programma	- 6.795,85
5. Diversen	- 49,38
	f 69.536,64
7. Vergaderkosten	- 825,45
8. Startgelden	- 4.900,00
9. Prijzengeld	- 985,00
10. Administratiekosten	- 1.417,89
11. Reclamekosten	- 8.157,21
12. Bloemen	- 22.613,54
13. Muziek	- 5.460,00
14. Verzorgingskosten	- 2.200,99
15. Huren	- 6.808,51
16. Parkeren + afzetting wegen	- 3.829,37
17. Verzekeringen	- 211,71
18. Diversen	- 1.093,40
	f 58.503,07
Voorlopig overschot 1982	f 11.033,57

Kosten corsowagen

Elke wagen krijgt startgeld (in 1965 was dat nog f 175,-). Van dit startgeld moet een groep de wagen bouwen. De bloemen worden door de vereniging centraal ingekocht en betaald. Van het startgeld moet elke groep zelf ijzer, tempex, hout, laselektroden, de bloemen voor de bloemstukken enz. betalen. De meeste groepen komen met dit bedrag niet rond, zodat de leden van die groep zelf het tekort moeten bijpassen. Dat zal per jaar en per groep verschillend zijn.

Uit het 'Verslag van het gebeuren rond de Corsogroep Vledder-West' ontlenen we onderstaand kostenoverzicht over 1981:

Inkomsten

Startgeld bij voorschot ontvangen f 250,-

Uitgaven

Gaas	f 91,-
Buizen voor bomen	6,-
Betonijzer en vlechtdraden	47,35
Stro ca. 12 pak	15,-
Stroomkosten lassen en verlichting	25,-
Frisdrank vrijdag	5,-
Wagenhuur	25,-
Stencilwerk	5,-
	f 219,35
Batig saldo	f 30,65

Dit bedrag wordt aan de Floraliavereniging teruggestort.

De Floraliavereniging betaalt zelf:

Startgelden	f 4.900
Dahlia's	18.000
Vervoer dahlia's	2.000
Bijkomende kosten (krammen e.d.)	2.000
Prijzengeld	1.000

Totaal voor 14 wagens. f 27.900

*Per corsowagen telt de vereniging
dus ongeveer f 2.000,00 neer.*



Bloemmozaïeken

Tijdens de corsodagen zijn in de wijde omgeving vele tientallen bloemmozaïeken opgesteld in de prachtige verzorgde tuinen. De traditie van de bloemmozaïeken is rond 1964 ontstaan. Uit het jaarverslag van 1964 '*...Een initiatief dat navolging verdient, werd gebracht door de heer Piest, die voor zijn huis een bloemmozaïek had gelegd...*' Voordat deze wens in vervulling ging, verstreken nog vele jaren. De eerste mozaïekgroep werd omstreeks 1970 in Nijensleek geboren en kreeg de naam De Delle. De groep (twaalf gezinnen) was in 1990 nog steeds bijeen.



Men vond het zonde om de vele restanten weg te gooien die overbleven na het optuigen van de corsowagens. De resterende bloemen, vaak ettelijke duizenden, werden een dankbare prooi van de mozaïekbouwers. In Wilhelminaord worden de mozaïeken mede gemaakt door bewoners van het bejaardenhuis 'de Menning'. Het resultaat is te zien in talloze tuinen in Nijnsleek, Frederiksoord en Wilhelminaord.

Ontwerpen

De ontwerpen van de borden worden door de mensen zelf gemaakt. Het thema komt overeen met het motto van het corso. Ook 's avonds zijn de mozaïeken in de vaak fraai verlichte tuinen het bekijken waard. Zelfs de traditionele verlichting met vetpotjes wordt weer in ere hersteld.

In een vergadering met de mozaïekgroepen in 1979 geeft de voorzitter een uiteenzetting over de (zorgelijke) financiële situatie en het kosten-aandeel van de mozaïekgroepen hierin. Hij verzoekt de aanwezigen mee te willen denken in mogelijke besparingen op dit gebied. Oorspronkelijk werden alleen de overgebleven bloemen benut, nu is het accent verlegd en worden er speciaal, zelfs van tevoren, extra bloemen besteld. Er wordt gekeken hoe bezuinigd kan worden zonder de mozaïekgroepen tekort te doen. Zelf verbouwen, of van particulieren uit de tuinen de bloemen betrekken, is niet mogelijk; het gaat om ca. 40.000 bloemen (30 mozaïeken) dat wil zeggen f 1.500,- ongeveer. Als apart vervoerd wordt, komt daar nog f 1.700,- bij. De hoeveelheid is te groot om particulier te kunnen vervoeren. De groepen willen toch graag frisse mozaïeken hebben op het corso zelf, en vrijdags overdag kunnen beginnen wegens het meewerken van de kinderen. Er wordt overeen gekomen een minimale inkoop te doen voor deze groepen en het aantal borden op 20 te stellen. De aantallen kunnen ze zelf onderling verdelen. Als de wagens klaar zijn, kan men altijd de overgebleven bloemen erbij betrekken.

In 1981 wordt door de mozaïekgroep De Delle het idee geopperd om zelf bloemen uit Vollenhove te halen. Dit schijnt geen probleem op te leveren. Voor de Floraliavereniging is dat heel voordelig en voor de andere groepen een voorbeeld van hoe het ook kan.

Om het corso een eigen identiteit te geven, wordt in hetzelfde jaar voor de beeldenroute de in onbruik geraakte benaming "Floraliacorso" weer in ere hersteld.

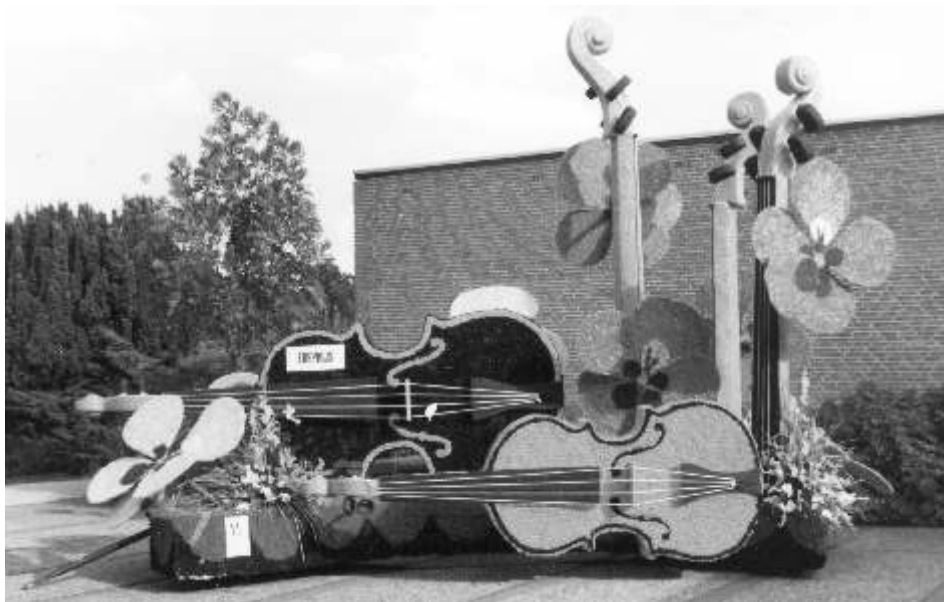
Reuze mozaïek

In 1988 wilde de groep De Delle eens wat anders. Men maakte niet vele kleine mozaïeken, maar één reuze mozaïek met de Olympische ringen. Maar dan wel op een speciale manier. Het grote ontwerp werd in parten gehakt en decentraal met dahlia's beprikt. Later werden de twaalf delen tegen elkaar geschoven en ontstond er een groot tableau van 24 vierkante meter. Die techniek voldeed zo goed dat men er in 1989 mee doorging. Het wapen van Drenthe werd toen op groot formaat van bloemen gemaakt.

In 1990 heeft Bé Wanningen een dia van een Van Gogh-tafereel uit zijn Drentse periode gemaakt. Dat beeld werd vervolgens heel groot op een bord geprojecteerd. De hoofdlijnen werden op het bord overgenomen, dat daarna in stukken uiteen werd genomen. Toen ieder huisgezin zijn aandeel had geleverd in de vorm van donker- en lichtrode dahlia's afgewisseld met wit, werd op vrijdag alles in elkaar geschoven.

Tuinkeuringen

Verder was er een traditie van jaarlijkse tuinkeuringen. In 1976 was er echter een gebrek aan belangstelling voor tuinkeuringen, omdat slechts 30 deelnemers zich hadden opgegeven. Het bestuur besloot derhalve dat jaar dit onderdeel van het corso te laten vervallen. Het jaar daarop vonden de keuringen echter wel weer plaats.



Prijzen

In het begin werd iedere corsowagen onderscheiden met een ere-, 1ste, 2de of 3de prijs. De wagen met het hoogste aantal punten krijgt een wisselbeker en een beker die men kan houden. In 1982 wordt besloten om de ereprijs af te schaffen. De ereprijs wordt een 1e prijs, daar wordt een wisselbeker van gemaakt. De toevenprijs krijgt ook een wisselbeker en een houdbeker, de publieksprijs is eveneens een houdbeker. In 1984 wordt besloten behalve de publieksprijs en de toevenprijs, drie prijzen (1a, 1b en 1c) uit te reiken.

In 1988 wordt een voorstel gedaan om het prijzengeld af te schaffen en het startgeld te verhogen naar f 500,-.

Voor het eerst is in 1990 een extra prijs beschikbaar voor de figuranten op de corsowagens. Zoals er een ereprijs van de jury is (een wisselbeker van het gemeentebestuur van de gemeente Vledder), een prijs voor het mooiste toevenwerk (een wisselbeker van de Maatschappij van Weldadigheid) en een publieksprijs (een door de Rabobank Vledder beschikbaar gestelde beker) is er nu dus ook een prijs voor de persoon of groep van personen die op de beste manier iets aan de praalwagens toevoegen. Deze prijs wordt aangeboden door het regionale nieuwsblad Aanpakken.

De figurantenprijs bestaat niet uit een wisselbeker, maar uit een onderscheiding die de winnende groep mag behouden. Het is een sierbord dat speciaal is gemaakt door de keramiste Hannie Mein † uit Vinkega, die in de voorbije jaren ook enkele keren in de jury van het Frederiksoordse corso zat. Zij bakte een groot bord waarop een dames- en herenfiguur staan afgebeeld die samen een enorme dahlia torsen. Op die manier wordt uitgebeeld dat het corso mede door de figuranten wordt gedragen.



De feeënwagen rijdt in alle rondgangen mee.

Floraliafee

In 1982 doen voor het eerst schoolkinderen aan het corso mee. En dit kindercorso zelf is ook zeker de moeite waard. Op fietsen, in karren, op steps, en zelfs op pony's weten de kinderen met hulp van vele ouders de allerleukste creaties te bedenken en daarmee de toeschouwers te verstrooien. Op die manier wordt de toestroom van de duizenden bezoekers wat gespreid. De kinderen kunnen er ook nog prijsjes mee verdienen.

Onderdeel van zowel het kindercorso als het grote gebeuren is de praalwagen met de Floraliafee. Deze ereplaats wordt bij toerbeurt bezet door één van de basisscholen in de gemeente Vledder. Sinds 1985 leveren de vier scholen in de gemeente bij toerbeurt de Floraliafee, die in haar eigen feeënwagen het corso opent. Ter gelegenheid van het 10e kindercorso wordt besloten dat de kinderen het corso weer gaan ophalen en wel met muziek voorop. Ook wordt voorgesteld om alle kinderen die de afgelopen 10 jaar fee zijn geweest, weer proberen te bereiken en ze mee te laten rijden op de Feeënwagen, of erom heen laten lopen. Helaas zijn niet alle namen van de feeën in de boeken opgenomen. Bovendien waren er minder feeën dan het aantal jaren dat het kindercorso heeft gedraaid.

Stekjes voor schoolkinderen

Van 1890 tot 1964 heeft Floralia planten uitgereikt. In 1964 bleek er geen animo meer te zijn en is men gestopt met de verstrekking en de daarop volgende tentoonstelling van Floraliaplanten.

In het jubileumjaar 1980, de vereniging bestaat dan 90 jaar, heeft het bestuur besloten opnieuw te beginnen met de uitreiking van planten. Het college van B&W heeft aangeboden om de schoolkinderen die een plantje inleveren, een vaantje te geven. Aan alle kinderen van de scholen in de gemeente Vledder zijn dat jaar fuchsiasstekken uitgereikt, in totaal 450 stuks, met een beschrijving over de verzorging. Een traditie die tot aan de dag van vandaag nog in ere wordt gehouden. Zo kregen alle kinderen in 1981 siernetels. Het jaar erop zaaigeraniums en in 1983 zijn 450 opgepote vlijtige liesjes uitgedeeld. In 1984 taant de animo; in ieder geval zien de scholen de stekjes ook niet meer zo zitten: niet de kinderen, maar de moeders kweken ze op. Via allerlei activiteiten op de scholen, vertonen van video's over het corso en deelname aan het corso door de kinderen, wordt dit toch gestimuleerd. Het stekje of het zaad wordt gebruikt als 'binnenkomer' om de kinderen in contact te

Oproep • Oproep • Oproep

In de archieven van het corso zijn we de namen tegengekomen van Floraliafeeën.

De lijst is echter niet volledig en we willen deze graag aanvullen.

Weet u welke namen ontbreken? Geef ze dan door aan de redactie van KerspelStokkies.

Floraliafeeën

- 1985 Manon Smelts uit Nijensleek
- 1986 Openbare Basisschool De Kievietshoek, Wilhelminaoord
- 1987 Openbare Basisschool De Hoekstee, Vledder
- 1989 Mariska van Waveren, Openbare Basisschool De Heidehoek, Vledderveen
- 1990 Henriëke Bolding, Chr. Basisschool De Bron, Nijensleek
- 1991 Openbare Basisschool Wilhelminaoord
- 1992 Erna de Ruiter, Openbare Basisschool De Hoekstee, Vledder
- 1993 Marjolein van Waveren uit Vledderveen
- 1994 Klaartje Verhagen uit Doldersum
- 1996 Openbare Basisschool De Hoekstee uit Vledder
- 1999 Lisette de Vries, Openbare Basisschool De Kievietshoek Wilhelminaoord
- 2000 Kim de Leeuw, Openbare Basisschool De Hoekstee, Vledder
- 2001 Hanja v.d. Heijden, Openbare Basisschool De Heidehoek, Vledderveen



brengen met het jaarlijkse bloemenfeest en op te wekken om aan het kindercorso mee te doen.

In 1990 kregen de scholen de minizonnebloem uitgereikt, een duidelijke vrijage met Vincent van Gogh, die dol was op zonnebloemen en er heel wat op zijn nu beroemde doeken vereeuwigde. In totaal zijn er toen 315 pitten van de minizonnebloem uitgereikt op de basisscholen in Vledder, Vledderveen, Nijensleek en Wilhelminaoord.

Het kindercorso, dat vooraf gaat aan het 'grote' corso.

Financiële zorgen

De financiële toestand van de Floraliavereniging bleef op en neer gaan. Uit het jaarverslag van 1896 blijkt dat na de tentoonstelling, toen de rekeningen binnen kwamen, de uitgaven de inkomsten overtroffen; '... en dat we dus, zullen we op deze wijze voortgaan, naar nieuwe middelen moeten uitzien; vooral nu ook Erica meent, dat onze vereniging het buiten een toelage wel stellen kan...'. Er wordt derhalve op de bestuursvergadering in 1896 besloten in ieder geval een subsidie aan te vragen bij het Nutsdepartement.



Reservefonds

Om financiële tegenslag op te kunnen vangen, werd er in 1963 een reservefonds gevormd. Bij een voldoende voordelig saldo werd een bedrag in dit fonds gestort om mogelijke verliezen in de toekomst te kunnen dekken. Zo werd in 1963 een bedrag van *f* 2000,- en het jaar daarop *f* 3000,- gestort, terwijl in 1965 een bedrag van *f* 3250,- moest worden aangewend om de verliezen te kunnen dekken.

Ook het weer is elk jaar opnieuw van het grootste belang. Het bezoek tijdens het corso in 1965 werd gedrukt door koud en dreigend weer. Een tekort van 5000 gulden was het resultaat en dat hield voor de begrippen van die tijd een enorme strop in. Alle reserves waren in één klap verdwenen.

Bedelbrief

In 1966 zat de Floraliavereniging diep in de financiële zorgen. Door financiële tegenslagen leek het toen niet verantwoord om financiële verplichtingen aan te gaan. Met zustercomités in Eelde en Lippenhuizen bestond namelijk een afspraak dat diverse bloemensoorten zouden worden uitgewisseld. Maar geheel onverwacht zegde Eelde de overeenkomst eenzijdig op, waardoor Frederiksoord genoodzaakt was voor ettelijke duizenden gulden aan bloemen elders te kopen. Dat betekende natuurlijk een gevoelige tegenslag.

In het voorjaar van 1966 werd aan 250 leden, belangstellenden en instanties een bedelbrief gezonden met het verzoek deel te nemen in een garantiefonds. De reacties waren hartverwarmend. De gemeenteraad van Vledder stelde *f* 1000,- beschikbaar en het Drentse Anjerfonds ging zelfs voor *f* 2500,- garant staan. Ook particulieren en middenstanders lieten zich niet onbetuigd, zodat het bestuur genoeg ruggensteun kreeg om het risico van een volgend corso aan te durven. Ook de leverancier in Bennebroek liet zich niet onbetuigd. Tegen een speciale prijs van *f* 0,015 per stuk kon de Vereniging de 175.000 benodigde dahlia's van hem verkrijgen. Zo kon op zaterdag 10 september 1966 het zesde bloemencorso van start gaan met als motto 'Bloemen spiegel der wereld'.

Het corso van 1966 heeft een flink batig saldo opgeleverd. Het reservefonds groeide namelijk tot *f* 7.500,-. In 1969 werd wederom een beroep op het reservefonds gedaan en werd een bedrag van *f* 1000,- aangewend om het negatieve resultaat te dekken. Het reservefonds daalde daardoor tot *f* 8000,-

Huis-aan-huis collecte

Helaas viel het corso van 1977 door de aanhoudende regen volledig in het water en daardoor zat Floralia wederom financieel aan de grond. Iedereen was het er over eens dat het corso Frederiksoord doorgang moest vinden. Dus werd er een huis-aan-huis collecte gehouden en werden verschillende fondsen aangeschreven. Het resultaat: *f* 14.500,-. Daarmee was het corso voorlopig gered, maar elk jaar bleef het weer spannend, want de reserves waren niet van dien aard dat er twee corso's achter elkaar kunnen verregenen.

Ondanks dat het financieel verslag van 1979 er niet rooskleurig uitziet, heeft het bestuur er moeite mee om tegen vergoeding reclame tijdens het corso toe te staan; discussie hierover wordt echter niet uitgesloten.

1980 is een jaar dat er door het onbestendige weer minder bezoek kwam dan verwacht,

waardoor er een tekort van ca. f 6.000,- is ontstaan. Het Anjerfonds zorgt met zijn garantie van f 5.000,- voor een minder groot gat in de begroting.

Garantie

In 1984 wordt aan de gemeente Vledder om een garantie of financiële bijdrage gevraagd, omdat het gezien de reserve, niet verantwoord lijkt zonder financiële bijdragen of garanties een volgend corso op de weg te brengen. Ook aan het Anjerfonds, Stichting Madurodam, Stichting Maatschappij van Weldadigheid en enige andere fondsen wordt een financiële bijdrage gevraagd.

Het Drents Genootschap laat per brief van 7 februari 1985 weten f 3000,- aan de Floraliastichting uit te keren. De gemeente Vledder laat op 12 februari 1985 weten de nodige garantie te verlenen om de organisatie van het te houden 25ste corso mogelijk te maken. Op 15 maart 1985 volgt een schrijven van de Stichting Comité voor de Zomerpostzegels waarin een gift van f 3000,- wordt toegezegd. En op 27 maart 1985 deelt het Anjerfonds Drenthe mede dat het bestuur van dit fonds besloten heeft een garantiesubsidie in het tekort ten bedrage van 50% van de gemeentelijke bijdrage met een maximum van f 5000,- beschikbaar te stellen. De Coöp. Vereniging 'Verenigde Bloemenveilingen Aalsmeer' (VBA) B.A. en de ANWB kennen een eenmalige subsidie toe van f 500,- resp. f 1.000,-. Ook de middenstandsvereniging 'Vledder' laat zich niet onbetuigd en sponsort de bouw van de 'bloemenfee'wagen.

In 1987 was het opnieuw mis met de financiën en moest er weer een collecte worden gehouden, die ditmaal f 6.000,- opbracht. Gelukkig verschaftte vooral het zeer geslaagde corso van 1989 (batig saldo f 20.000,-) de organisatie eindelijk een wat rustiger gevoel.

In 1990 draait het corso met een begroting van 65.000 gulden. Negentig procent van de inkomsten moet uit de entreegelden komen.

Vanaf mei 1991 wordt de financiële administratie door de administratie van de Maatschappij van Weldadigheid op Huis Westerbeek bijgehouden. De penningmeesters van de Floraliastichting blijven evenwel eindverantwoordelijk



Regenverzekering

In 1971 werd een regenverzekeringspolis afgesloten. Op grond van de geregistreerde neerslag zal dan al of geen uitkering plaatsvinden. Enige tijd na het corso stuurde de verzekeringsmaatschappij het volgende bericht: *'Neerslag gemeten te Frederiksoord op 11 september 1971, verzekerde uren 09.30 - 14.30, neerslag nihil en op 12 september 1971 0,2 mm. Op grond van deze gegevens zal op de regenverzekeringspolis geen uitkering worden verstrekt.'*

Dat een regenverzekering met neerslagmeting niet alleszeggend is blijkt uit de notulen van 13 september 1977 over het totaal verregende corso. *'Volgens de berichten zou het op de plaats van de meting slechts 0,7 mm geregend hebben; die plaats van meting ligt vermoedelijk echter buiten Frederiksoord en is dus aanvechtbaar wat betrouwbaarheid betreft. Aangezien wij echter van de plaatsing van de regenmeters niets behoren te weten, kunnen wij weinig doen; de O.V.M.-verzekering zal echter zijn best doen uit te keren, maar*

waarschijnlijk is dat niet. Volgens ons heeft het in Frederiksoord ruim voldoende geregend om een uitkering te rechtvaardigen. ...Motregen houdt alle mensen weg, maar brengt geen millimeters aan, buien doen dat wel, maar die houden de mensen niet weg'.

Ook in 1976 en 1977 goot het tijdens de gehele optocht, maar ondanks dat kon de Floraliavereniging toch geen gebruik maken van de afgesloten regenverzekering.

Toegangsprijzen en bezoekers

De toegangsprijs voor een volwassene bedroeg in 1965 f 2,-, terwijl kinderen tot 15 jaar f 0,50 voor de toegang moesten betalen. In 1969 betalen volwassenen f 10,- en kinderen van 4-12 jaar f 2,50. Een weekendkaart kost dan voor een kind f 4,- en voor een volwassene f 15,-. In 1970 worden de entreegelden drastisch verlaagd en betaalt een volwassene f 3,- en een kind f 1,-. Kinderen beneden 12 jaar hebben gratis toegang. In 1975 zijn de bedragen voor volwassenen f 5,- en zijn kinderen tot 12 jaar gratis. Het besluit in 1979 om geen vrijkaarten meer te geven op de donateurskaart, heeft 10 leden gekost.

In 1983 wordt de toegangsprijs voor een volwassene met f 1,- verhoogd tot f 6,-. Voor kinderen tot 12 jaar blijft de toegang gratis.

In 1989 volgt weer een verhoging en een toegangskaart kost dan f 7,50.

Bezoek Commissaris der Koningin

Wegens het 90-jarig bestaan van de Floraliavereniging (1990) en tevens het 20ste corso, bezoekt de Commissaris der Koningin van de provincie Drenthe het bloemencorso. Hij wordt bij de burgemeester thuis ontvangen. Helaas werkt het weer niet echt mee om dit jubileum nog meer glans te geven. Dat was wel het geval in 1982 en dat bleek wel uit de kaartverkoop. Één kaartverkooppunt was zelfs op zaterdagmiddag uitverkocht geraakt. Dat er veel bezoekers zijn geweest blijkt ook bij het geldtellen. De opbrengst was ca. f 27.500,-. De Penningmeester deelt dat bedrag door f 5,- en daaruit blijkt dat er 5500 betalende bezoekers zijn geweest. Aangezien kinderen t/m 12 jaar gratis en 65+ voor f 4,- naar het corso konden, is het totaal aantal bezoekers geschat op 11.000. Tijdens het bezoek op de tuinbouwschool na het corso passeerden nogmaals 1000 mensen de hekken. Zondags waren er wel 7080 betalende bezoekers, en dat leverde ca. f 24.500,- op. Ook deze dag waren de kinderen gratis en betaalden 65+ers f 2,50 zodat het aantal mensen dat de tuin bezocht geraamd wordt op 14.000. Op zondag een record!



*Ook de Blauhüster Dakkapel
was al eens prominent aanwezig...*

Flodderfeest

In de beginperiode van de Floraliadag, lang voordat er corsowagens meereiden, had Frederiksoord een groot feest in het Floraliaweekend: het Flodderfeest. Dit feest vond plaats in en om de feesttent. Rond 1960 kwamen de eerste corsowagens, die met bloemen beprikt moesten worden. De feesttent stond er al voor het zaterdagavondfeest, zodat de corsowagens op vrijdag in de tent konden om opgetuigd te worden. Naarmate het corso groeide, daalde de animo om ook wat van het Flodderfeest te maken en de tent werd dan ook hoofdzakelijk nog voor het 'prikken' van de corsowagens gebruikt.



Feestcommissie

In 1978 staken zeven enthousiaste mensen de koppen bij elkaar en besloten het Flodderfeest weer in ere te herstellen. Er werd nog een 30-tal mensen gevraagd om in de feestcommissie te komen, zodat het hele feest door eigen mensen geleid zou kunnen worden. De tent werd verwarmd en versierd, er kwam toiletgelegenheid, een gezelschap en gezellige muziek; kortom de organisatie liep op rolletjes en het eerste Flodder-

feest is een zeer groot succes geworden. Het bestuur besluit dan ook dat dit Flodderfeest zeker gecontinueerd moet worden, liefst op dezelfde voet. Wat de financiën betreft, die kunnen het best gescheiden blijven, tenzij één der partijen debetrente zal moeten betalen, terwijl de andere creditrente krijgt; in dat geval zouden de beide partijen elkaar tijdelijk moeten bijspringen.

Door in de wintermaanden niet stil te zitten heeft de feestcommissie na vijf jaar een heel wagenpark en in samenwerking met het ontmoetingscentrum De Tippe in Vledder veel toneelbenodigdheden opgebouwd, zoals o.a. een demontabele toneelvloer en gordijnen met rails. Door Boschoord wordt een tweedehands wagen aangeboden die omgebouwd wordt tot toiletwagen. Deze krijgt de poëtische naam "De Flodderdoos". Tot 2000 is deze wagen in gebruik geweest.. Het wagenpark bestaat uit een toiletwagen, een elektriciteits- en een waterkast. Ook zijn er heteluchtkanonnen voor de tentverwarming.

Stichting

Op de ledenvergadering in 1983 wordt gediscussieerd over de verenigings- of stichtingsvorm. Het veranderen in stichting heeft zijn voordelen; het bestuur kan dan ingrijpende besluiten nemen zonder van een ledenopkomst afhankelijk te zijn. In ieder geval zijn de statuten die tot dan van kracht waren, verouderd en nodig aan revisie toe. Hierin staat o.a. nog dat bij een eventueel nadelig saldo, de leden hoofdelijk aansprakelijk zijn.

Alhoewel de overgang naar stichtingsvorm ingewikkelder is dan werd gedacht, gaat men toch door met de voorbereidingen. Op 13 november 1983 vinden de verplichte twee ledenvergaderingen plaats, waar het voorstel om de vereniging te laten opgaan in een stichting, met handhaving van de doelstelling en de stemming over dit voorstel, zullen worden behandeld.

Het bestuur erbij gerekend, zijn er 16 leden aanwezig. Een schriftelijke stemming wordt niet nodig geacht en bij mondelinge stemming blijkt niemand tegen te zijn. Daarmee verklaart de heer Siebering de stichting van kracht.

Er zullen geen donateurvergaderingen worden gehouden, maar in de praktijk verandert er niet veel. Floralia bestaat dank zij en ter wille van de Corsogroepen, en met hen zal er, zoals altijd al gebeurde, vergaderd, overlegd en alles wat voor het corso van belang is, besproken worden.

In 1984 wordt officieel de Stichting 'Floralia Frederiksoord en Omstreken', gevestigd te Frederiksoord, gemeente Vledder, opgericht. De Stichting heeft ten doel: het bevorderen van de belangstelling voor bloemen en planten in algemene zin, zulks ter voortzetting van de activiteiten van de op vier en twintig februari achttienhonderd negentig opgerichte Floralia-vereniging 'Frederiksoord en Omstreken'.

Bestuur

Als bestuursleden van de Stichting treden voor de eerste maal op:

D.H. Siebering,	voorzitter,	Vledder
T.J. van der Leer,	secretaris,	Wilhelminaoord
L.T.W.H., Nieland,	penningmeester,	Vledder
A. Eleveld,		Vledder
C. Hofman,		Wilhelminaoord
J. Grootjans,		Vledder
Mevr. J.S.A. van der Leer-Meereboer,		Wilhelminaoord
Mevr. A. de Boer-Slingerland,		Frederiksoord
A.J. Vogelzang,		Frederiksoord
R. de Boer,		Frederiksoord
Mevr. H.A. Dooren-Hartsuiker,		Vledder
Mevr. Z. Stavorius-de Haan,		Wilhelminaoord
Mevr. C.N. Kiestra-Le Fevre,		Nijensleek
H.J. Mantje,		Wilhelminaoord
J.G. Heeg,		De Bult

Bloemenbureau

Het Bloemenbureau Holland in Leiden verzorgt de promotie in binnen- en buitenland van alles wat in ons land met bloemen heeft te maken. Het corso in Frederiksoord kan daarom elk jaar op een welkome ondersteuning van dit professionele bureau rekenen. Eén van de manieren waarop de plaatselijke activiteiten worden ondersteund, is de financiering van een vlucht met een reclamevliegtuig. Tot 1994 mag Frederiksoord een paar uur over zo'n vliegende reclameboodschap beschikken.

Dan tot slot nog enkele opmerkelijke opmerkingen uit de notulen:

In 1963 waren er blijkbaar problemen om de verlichting van de tuinen goed voor elkaar te krijgen. Het notulenboek schrijft daarover: '... Verlichting. Vleems (een bestuurslid, red.) neemt onder enig voorbehoud op zich voor de verlichting te zorgen, hij zal eerst contact opnemen met de heer Marrig. Hij ziet de verlichting donker in! ...'.

In de notulen van 31 augustus 1972 wordt o.a. melding gemaakt van het volgende: '... Parkeerders welke op terrein staan waar het verboden is te parkeren, worden wel bekeurd, maar dat komt natuurlijk niet ten bate van de vereniging ...'.

In de notulen van de bijzondere vergadering van 29 oktober 1992: '...Hij vindt het leuk als jurylid ook een steentje te kunnen bijdragen aan het low budget.' (*opm. auteur: de juryleden krijgen niet meer dan een reiskostenvergoeding*)

Dit artikel is mede tot stand gekomen door de welwillende medewerking van de Maatschappij van Weldadigheid en de Stichting "Floralia Frederiksoord" door inzage te geven in alle verslagen, financiële overzichten, foto's en andere relevante documenten. Waarvoor dank!

© F. Verbaan



HISTORISCHE VERENIGING

't Fledder Kerspel



Behalve van onze adverteerders mochten wij ook steun ontvangen uit de volgende hoeken:

FREDERIKSOORD

MAATSCHAPPIJ VAN WELDADIGHEID
Hotel-Café-Restaurant FREDERIKSOORD
'T KRUBENHUUS Pasar Station

NIJENSLEEK

DOORNBOS Bestratingen
Hoveniersbedrijf S.B. GROEN
Bouwmaterialenhandel VANDENBERG
Agricentrum NIJENSLEEK
M.J. DUSSELAAR Computers
Mechanisatiebedrijf NIJMECH
Café-Restaurant NIJESTEDE

WILHELMINAORD

Autobedrijf ERMA &
Autoshop WILHELMINAORD

VLEDDER

Bloemenhuis ESTHER
KADO & CO
Café-Petit Restaurant DE TIPPE
PÜPER Auto's - Tweewielers
Drogisterij KOOPMANS
Chinees-Indisch Restaurant CHINA GARDEN
Schoonheidssalon MIRNA SLAGTER-HAVE
Kapsalon LAMMY
Hotel-Restaurant BRINKZICHT
Restaurant HERBERG DE WILDE HOF
Snackbar BARTJE & Haarmode ASTRID
Schildersbedrijf A&M NABER
Schildersbedrijf H. VELDEMEIER
G. MEIER Tuin - Dier - Hobby

Het is tijd voor de Rabobank

Rabobank West-Drenthe
Telefoon (0521) 595500





Nieuwbouw
Verbouw
Onderhoudswerk
Restauratie
Bouwkundige klussen



**Bouwbedrijf
VAN DIJK BV**

**Vledder Dorpsstraat 12
Havelte Oeveraseweg 12a
Telefoon (0521) 38 12 60**

coop voordeel wint altijd!

**Coop Simonides
Dorpsstraat 32 - Vledder
tel: 0591 - 38 25 25**

OPENINGSTIJDEN:

maandag t/m donderdag	08.00 - 20.00 uur
vrijdag	08.00 - 21.00 uur
zaterdag	08.00 - 18.00 uur



*voor nieuwbouw
en verbouwing*

**BOUWBEDRIJF
BROEKMAN V.O.F.**

Moersberger Erven 1
8383 EA Nijensleek
Tel.: 0521 - 38 14 48
Fax: 0521 - 38 19 50
E-mail: broekman@nvoblid.nl



**FIAT Stilo
MultiWagon**



AUTOBEDRIJF



www.autobovenkamp.nl bovenkamp.vledder@rdc.net

**DE ROLLE 1 8381 CR Vledder
Tel: 0521 - 38 12 31 Fax: 0521 - 38 18 00**



**TELEFOON
0521-381308**

**WEBSITE
www.wanningen.nl**

WANNINGEN v.o.f.
Makelaardij in Onroerende Goederen

LESTURGEONPLEIN 15 - VLEDDE

**VREDENBURG
VLEDDE B.V.**

Elektrotechnisch, loodgieters- en gasfittersbedrijf
Radio en televisie
Centrale- en luchtverwarming
Systeemplafonds
Verhuur van gasgeisers
WAARBORGINSTALLATEUR

**Dorpsstraat 37
8381 AM Vledder
Tel. 0521 - 38 12 74
b.g.g. 0521 - 38 12 33**

TAXI MENDER

- HORECA-, GROEPS- EN SCHOOLVERVOER
- ROLSTOEL- EN ZIEKENVERVOER
- KOERIERSDIENST
- VERHUUR VAN PERSONENAUTO, KLEINBUS, BESTELAUTO, MINITRUCK, AANHANGWAGEN

Tel: (0521) 38 12 53

Kon. Wilhelminalaan 70 • 8382 GD • Frederiksoord
info@taximenger.nl • www.taximenger.nl